

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Procese de presă

ale

„TRIBUNEI“.

Raport special al „Tribunei“.

Cluj, 14 Maiu n. 1886.

Procesul I.

Pertractarea finală s'a ținut în sala edificiului procuraturii reg.

Juriul s'a compus din următorii membri: Bak Lajos, Veress Ferencz, Bogdán István, Bokros Béla, Somlyai László, Bokros Elek, Hönig István, Váradi Károly, Csiky József, Balázs József, Szabó István. Dr. Bokay Árpád, Székely, Miklós și Kerekes János.

Tribunalul a fost astfel compus: Biró Pál, președintele tribunalului, Veress Ákos și Aurel Comanescu, judeci reg. Acusatorul public: Biró János, procuror reg.

Apărătorul acușărilor: Iuliu Coroian, avocat.

Acușății: Ioan Slavici și Cornel Pop Păcurar. — Translator: Dr. Aurel Isacu, avocat.

Ședința o deschide președintele Biró Pál la 9^{3/4} oare. Întrebându-se Cornel Pop Păcurar, spune că-i născut în Sard. e redactor, necăsătorit și de 28 ani. Ioan Slavici: născut în Șiria, căsătorit, de 38 ani și e publicist, respective învățător.

Vicentini Károly, notarul tribunalului ceteșce următoarea acușă a procurorului suprem din M.-Oșorheiu Sebestyén Mihály:

Onorată judecătoria de presă!

Pentru cele cuprinse în primul articol, prelungă inscripțiunea „Sibiu, 15 Noemvrie“ apărut în numărul 263 din 28 Noemvrie n. 1885, al ziarului politic periodic „Tribuna“ ce apare în Sibiu — pe baza §-lui 173 al cod. pen. făcându-se cercetare asupra recursului meu de acușă înaintea spectabilei judecătoria de presă ddto 2 Ianuarie a. c. sub numărul 44 aceea s'a terminat, și prelungă înapoierea recerărilor comunicate ca examinate și terminate, astern spectabilei judecătoria de presă următoarea

Acușă:

În articolul apărut ca prim articol cu datul, „Sibiu, 15 Noemvrie“ în numărul 263 din 28 Noemvrie n. 1885 al ziarului politic periodic „Tribuna“ ce apare în Sibiu sub responsabilitatea lui Cornel Pop Păcurar și prelungă colaborarea directorului Ioan Slavici, în așa numitul „Institut tipografic“ susținut de o societate formată pe acții, (care articol se ocupă cu afirmările ziarului cotidian „Kolozsvári Közlöny“) — se afirmă, că „voim (adece Români) să ne asigurăm aici în statul ungar cuvenita de sine stare și neatarnare pentru desvoltarea limbei noastre comune și a obiceiurilor noastre naționale“, — mai departe declară, că „noi Români cerem să fim recunoscuți ca popor deosebit, drept un element constitutiv al statului ungar“, continuând apoi citează acea afirmare a lui „Kolozsvári Közlöny“, că „naționalitatea ce prinde curagiu“ prezentându-se

ocasiune se alipsece la statul vecin înrudit, dacă există unul ca acesta, dacă însă nu există, cere o deosebită de sine stare și neatarnare“, și declară numărul citat al „Tribunei“, că „Kolozsvári Közlöny“ pe aceea își întemeiază resonamentul seu, că ori-și-ce concesiune ni-s'ar face nouă Români-ilor, vom profita de ea spre a pragați cu atât mai virtos unirea noastră cu frații nostri de preste Carpați și înființarea unui mare stat român aici între Dunăre, Nistru și Tisa, „și totuși așa află, că în adevăr oficiul din Cluj (adece: „Kolozsvári Közlöny“) are dreptate, când presupune, că „Români sunt cuprinși de dorința unirii naționale“, afirmă mai departe, că e foarte firească dorința aceasta, ea a străbătut în masele poporului chiar mai adunc decum li-se pare poate Maghiarilor, și înzadar am tăgădui noi acest adevăr, căci oamenii cu minte tot nu ne-ar crede.“

Și împărțirile diaristice, făcute pe baza arătării criminale, indegetează pe față, cum gândesc a ajunge la cuvenita de sine stare și neatarnare pentru desvoltarea limbei lor comune și a obiceiurilor lor naționale și după cuvintele respectate ale aceluiași prim-articol, numai aceea reține, că „înainte de toate oameni fiind aceeași ființe rezonabile, care mai nainte de a voi să-și realizeze dorințele, trebuie neapărat să-și deosebească, dacă împregiurările îi învăță ori nu“. Atrage în urmă atențiunea publicului seu cetitor și asupra împregiurării, că în timpul de acum încercarea de a se uni cu „frații nostri ar fi egal cu sinuciderea națională“, dar cumcă realizarea acesteia după credința sa nu este exclusă rezultă din cuvintele proprii ale aceluiași prim articol în continuarea sa astfel, că „dicem în toate zilele concetățenilor nostri maghiari: nu ne împingea la desperațiune, nu faceți ca numai în unirea noastră cu frații nostri de preste Carpați să ne vedem mântuirea“.

Descopere mai departe articolul amintit al „Tribunei“ că „se nu și faci iluziunea, că cineva în lumea aceasta îi va pute determina pe Români să aibă tragere de inimă pentru statul ungar, câtă vreme ei nu au în el administrațiune românească, jurisdicțiune românească și cea mai deplină libertate de desvoltare națională“ și atrage atențiunea cetitorilor sei, că hipocriții sunt aceia dintre frații nostri, care le vor fi vorbind altfel, îi mint cu premeditare, îi împing din adins pe o cale nenorocită, în care nu pot servi decât interesele dușmanilor comuni“.

Declară în fine articolul amintit al „Tribunei“, că „mai cu seamă ei (adece Maghiarii) au destule și puternice cuvinte de a nu pune în discuțiune naționalitatea pământului, pe care ne aflăm, naționalitatea statului, pe care împreună îl constituim și numai împreună putem să-l susținem, pentru că după dînsul „pământul acesta nu e nici maghiar nici român: e patria noastră comună; se nu vină Maghiarii se ne spună mereu, că e maghiar și numai maghiar, căci îi împing pe Români să facă opintirea de a le dovedi, că e românească sau pustiu“.

După ce mai departe locuturul din Sibiu, și — după mărturisirea sa cu privilegiul ascultării — publicistul Ioan Slavici nu e numai pe fie-care număr ca director subscris, dar în urma ascultării lui prin judele instructor s'a adevărit, că „el în fie-care zi îndatinează a ceti poșta în biroul redacțional“, — mai departe, că „probă de

perie totdeauna el o ceteșce, afa-ă de aceasta la întrebarea de sub punctul 4 a răspuns, că lucrează împreună cu Cornel Pop Păcurar, care e înșinat ca „redactor responsabil“ și prin aceasta se adevărește, că la numita foaie „Tribuna“, în calitatea sa de conducător se privește de conredactor, și după ce Ioan Slavici la punctul de întrebare 6 a afirmat, că nu-și aduce aminte, dacă a cetit sau nu articolul din cestiune înainte de a se tipări, mai departe după ce la întrebarea primă a răspuns din contră, că „nu ar fi avut nimic de excepționat în contra publicării aceluiași articol“, — acuz pe numitul Ioan Slavici pentru delict de presă pe baza §-lui 39 și a punctului b. din § 34 al procedurii de presă din 2 Maiu 1852 modificată și susținută în valoare în urma dispozițiunii articolului de lege XXXVII § 7 conform ordinațiunii ministeriale dela 14 Maiu 1871 nr. 1498 I. M. E.

Prelungă prezentarea acestei acușce recere pe onorata judecătoria de presă, se pună termeni pentru pertractarea finală, și la aceasta se citeze pe numiți acușăți Cornel Pop Păcurar și Ioan Slavici.

M.-Oșorheiu 11 Martie 1886.

Sebestyén Mihály, m. p.
procuror suprem reg.

După cetirea acușcei vorbesce

Ioan Slavici (în limba maghiară):

Ilustre dle president! Mult stumată curte cu jurați! Legislatorul a aflat cu scop, ca în procesele de presă acusatul să fie în drept a vorbi acum înainte de a se fi dat cetire articolului; de aceea eu nu m'as folosi nici acum de acest drept, dacă alții nu s'ar fi fost încercat a face mai nainte și într'alte locuri ceea-ce singur mie numai acum și numai acum 'mi-e permis se o fac, aceea să produc dispoziție. În lumea modernă e un obicei, ba chiar o pretenție de drept, ca procese pendente să nu se facă obiect de discuță, ca nu cumva să se exerceze pe nedrept influență asupra judecătoriai. Față cu mine această pretenție de drept nu s'a luat în considerare.

Soartea a voit, ca eu să locuiesc 10 ani departe de țeară, și de aceea eu stau înaintea judecătoriai ca un om care totul necunoscut. D-voastre nu mă cunoașteți și nici eu nu vă cunosc pe d-voastre, ear' despre un om necunoscut multe de toate se pot spune. Pentru aceasta poziția mea e grea, dar e grea și a d-voastre, stimați jurați. E grea în special în cazul de față și de aceea, pentru că dacă nu s'ar fi fost întemplat, ca alții să se opintească a publica despre mine date false, atunci eu nici nu m'as folosi de acest drept. În urma acestora deci sunt nevoit e reflecta la atențiunea d-voastre și a vă ruga să mă lăsați a vorbi despre propria mea persoană și să vă spun, cine sunt, ce sunt, ce voiesc și pentru ce nu află nimic ce m'ar fi putut îndemna a împedeca publicarea articolului. Și făcând eu aceasta, o fac numai pentru aceea, ca judecătoria să poată mai bine judeca. Despre mine s'a afirmat, că eu după o absență de 10 ani am venit aici ca un agent secret. Eu sunt de părinți săraci, m'am susținut eu dascălitul și cu instrucți pănă ce 'm-am terminat studiile, dar încă pe atunci am fost activ în ceea-ce privește literatura și am fost cunoscut atât

aici, cât și în România, unde am avut mai mulți amici literari.

S'a întemplat însă, că a murit Hurmuzachi, care a făcut mai multe colecții de documente, care erau scrise în limba germană, franceză, italiană, latină, română și maghiară. În România însă cu anevoie se putea afla cineva, care să vorbească și ungurește, — am fost întrebat, dacă primesc publicarea acestor documente. — Am primit-o și am rămas acolo 10 ani. Am fost profesor și învățător la copii mici; eu n'am avut nici când timp de a face politică, dar totdeauna am voit să mă întorc și aceasta o sciau prietini mei de aici și mereu mă întrebau: dacă voiesc să mă reîntorc sau nu; — astfel s'a întemplat acum sunt vre-o câțiva ani, că mai mulți amici de ai mei s'au hotărât a înființa un diar.

Dacă ei s'ar fi gândit numai la partea politică a jurnalului, atunci de sigur nu s'ar fi fost adresat către mine; a fost însă vorba de aceea, ca să dea jurnalului o direcțiune literară și anume acea direcțiune, pe care o susțin ei și mai mulți amici români de ai nostri; și de aceea m'au chemat pe mine aici, nu ca pe un om politic, nu ca pe unul, care are legături politice; sunt om tinăr, sunt cu mult mai nepretențios, decât să pot aspira la pretenții politice.

Primind redacția „Tribunei“, eu aceasta n'am considerat-o de o cestiune politică, ci de o cestiune literară; și dacă acolo e scris Ioan Slavici director, e numai de aceea, pentru că pe Slavici îl cunosc toți aceia, cari scriu basme, încercări istorice și povești.

Acesta a fost întreg trecutul meu, pe care îl cunoaște și întreaga lume românească. Și numele meu e scris acolo, ca oamenii să știe, că această foaie e condusă de un bărbat foarte important și activ, în ceea-ce privește literatura; de aceea când acușca vorbesce de redactor de diar și de conredactor, n'are dreptate. 1.: Nu e dovedit, că eu aș ave drept să împedec publicarea vre-unui articol, dar presupunând, că aș ave dreptul acesta, tot mai rămâne încă întrebarea, dacă eu atunci, când s'a publicat articolul am putut sau nu să fac aceasta. Cu privilegiul cercetării am fost isbit, și ca om de omenie am răspuns, că nu știu, ce am făcut înainte de aceasta cu 3 luni între oarele 8—9. Mai târziu 'mi-a venit în minte, că atunci seara eu am fost plecat din Sibiu. Dar și de altmintearea eu Vineria trebuia să merg la școală și e dovedit, că am fost acolo dela 9—12 oare; după ameați dela 2—4 oare am mers să țerguesc, împreună cu alți oameni. Acestea sunt lucruri dovedite.

Acum întreb, când se-l fi cetit eu, dacă s'a scris seara, căci în acest cas articolul la 8 oare e deja în tipografie, proba de perie ajunge numai la 10 oare în redacție, ear' atunci eu nu l'am mai putut ceti; după ameați la 4 oare apoi se încheie foia. Prin urmare e foarte probabil, că nu l'am cetit mai nainte, ci numai după ce a eșit de sub tipar. Dar dacă l-aș fi cetit și atunci, când a apărut, nu aș fi împedecat tipărirea lui; dacă aș fi știut însă, că din aceasta se face proces de presă, atunci l-aș fi împedecat.

Am cetit articolul, am cetit acușca și aștept, ca din fapte să vedeți starea faptică; dar eu nici în faptă nici în acușă nu află stare faptică și chiar de aceea mă tem, ca procesul

Foița „Tribunei“.

Strigoaica.

Dim. fantasile lui Nicolae Gogol.

(Urmare și fine.)

„De ce ai făcut un ocol atât de mare? — urmă Iavtuk. — Puteai să vii mai bine pe drumul pe care am sosit eu aici; trece tocmai prelungă grajd. Apoi e în adevăr pagubă de surtucul acesta frumos! Ce postav minunat! Cât ai plătit cotul? Altfel, destul a fost plimbarea; va fi vremea să ne întorcem acasă.“

Filosoful se posomorî și se luă după Iavtuk. „Acum, — se gândi, — acum o să mă iee afurisita de strigoaie la munci. Altfel, ce aceea aș fi având să mă tem? Nu sunt oare Cazac? Două nopți am cetit; cu ajutorul lui Dumneșeu va să suport și noaptea a treia. Un lucru e lămurit: că afurisita de strigoaică trebuie să se fi încărcat cu o grozavă sarcină de păcate, pentru ca necuratul s'o ajute cu atâta stăruință.“

Asemenea gânduri îl preocupau, când sosit ear' în curte, și îmbărbătat prin aceste cugetări, el rugă pe Doros, care mulțumită prietniei sale cu chelerul, avea voie să se coboare așa din când în când în pivnița boierească, să-i aducă de undeva o dușcă de rachiu, apoi amândoi prietenii se retraseră într'o șură și beură aproape o veadră,

încât în cele din urmă filosoful sări în picioare și strigă:

„Lăutarii, neapărat trebuie să vină lăutarii!“

Fără-ca să mai aștepte însă după lăutari, el începuse să joace în mijlocul curții „căzăcească“. Și jucă mereu, până-ce nu sosit timpul cinei când oamenii din curte, ca de obicei la asemenea ocaziuni, se adunară împregiurul lui, mirându-se cât de mult poate să joace.

În sfârșit filosoful se culcă tot pe locul pe care jucase și adormi, încât nu-l putură trezi să-l ducă la cină decât după ce vârsară vre-o două vedre de apă rece preste el. În timpul cinei el spunea mereu, cum trebuie să fie un adevărat Cazac, un om care nu se teme de nimic în lumea aceasta.

„E vremea să ne ducem,“ — grăi Iavtuk.

„Să-ți crească pușchea pe limbă, mistrețule ce ești!“ — gândi filosoful în el, apoi se sculă și grăi: „să mergem.“

Pe drum filosoful se uita mereu împregiurul seu și-și dădea silința să înceapă vre-o conversațiune cu tovarășul seu, dar Iavtuk tăcea, eară lui Doros cuvintele nu voiau parcă să-i treacă preste buze.

Era o noapte diavolească. Din depărtare urlau mereu lupii, și chiar și în lătratul cânilor era ceva fioros.

„Urlă, frate, încât 'ți-ar păre, că nici nu e urlet de lup, — grăi Doros.“

Iavtuk tăcu și acum, ear' filosoful nici nu mai scia ce să răspundă.

Ei sosiră la biserică și trecură preste grinda cea veche, din care se vedea cât de puțin se îngrijia boierul de Dumneșeu și de sufletul seu.

Iavtuk și Doros se duseră ear' ca serile de mai nainte și filosoful rămase și acum singur.

Erau toate în starea în care le lăsase, toate aveau înfățișarea amenințătoare de mai nainte.

El rămase o clipă nemișcat. Cosciugul cu strigoaica înfiorătoare stetea și acum în mijlocul bisericii.

„Eu nu mă tem, pe legea mea, nu mă tem!“ — grăi el, și după ce trase ear', ca serile de mai nainte, cercul împregiurul seu, începuse să reciteze descântecul lui. Era o groznică tăcere; luminările falfăiau și revărsau lumina lor asupra bisericii.

Filosoful întorcea o foaie după cealaltă și băga în cele din urmă de seamă, că nu ceteșce de loc ceea-ce stetea în carte. Cuprins de spaimă, el se cruci și începuse să cânte. Asta îl liniști într-o cântă; cetirea mergea acum iute și o foaie urma după cealaltă.

Deodată în mijlocul acestei liniști lugubre capacul de fer sări năpraznic de pe cosciug cădând cu o puternică zguduitură și moarta se ridică. Era acum mai înfricoșată ca mai nainte. Fălcele 'i-se băteau tare; ear' din gura ei eșiau cele mai îngrozitoare blesteme.

În biserică se ridică un vârtej, icoanele

sfinite cădură de pe pereți la pământ și hârburile ferestrelor sparte sburară prin biserică.

Ușa bisericii fu isbită din țișini și o mulțime nenumărată de monstri intrară în casa lui Dumneșeu. Întreaga biserică se umplu de sgomotul înfiorător al aripelor ce se băteau unele într'alte și al ghiarelor ce se cățărău în toate părțile.

Și toate aceste ființe sburau și se țirau căutând pe filosoful nostru, căruia îi dispărură din cap și cea din urmă rămășiță de beție. El își făcea mereu cruce și recita rugăciunile una după alta, simțind cum toate aceste ființe necurate se bălăbănesc împregiurul lui și-l ating din când în când cu capetele aripelor ori cu coadele lor scârboase. Nu îndrăsnia să privească la ele, băgase numai de seamă cum un monstru uriaș stetea oare-cum strivit de un părete cu perii lui lungi și flocoși, care se întindeau ca o pădure împregiurul lui și îl privia din mijlocul acestor peri cu doi ochi înfricoșăți.

Monstrul acesta ținea de-asupra lui în aer ceva ce semăna cu o bășică uriașă, de care atârna o mulțime nenumărată de forfecă de raci și picioare de scorpii încărcate cu bulgări de pământ negru. Îl căutau toți monstrii acestia, îl priviau țișniș, dar nu puteau să-l găsească, fiindcă se afla în tainicul seu cerc.

„Aduceți-mi pe regele duhurilor pământului! aduceți-mi pe Vilfa pământului!“ — strigă moarta cu glasul ei strident.

de presă se nu se schimbă în proces politic.

Diarele au discutat cestiunea în public; care foaie anume, aceea nu se ține de obiect. Totdeauna din mine s'a făcut acuzat principal, ca și când aici s'ar tracta de mine, ear' nu de un articol tipărit.

Se poate, că actuala mea poziție e primejdioasă și deamă de condamnat; dar dacă e adevărat aceasta: atunci guvernul, care are datorința a petrece cu atenție toată lucrarea mea, va afla mijloace, de a mă aduce aici.

Acum însă numai asupra celui lucru are să se facă opronunțare, dacă în articol e basată acea acuză, care s'a ridicat în contra jurnalului nostru și dacă eu sunt sau nu vinovat în această cauză.

Președintele face atent pe acuzat, că această parte a reflexiunilor poate să vină numai după acuză, și astfel Slavici înceată a mai vorbi.

După aceste președinte provoacă pe notar să cetească articolul incriminat în tot cuprinsul lui.

După citirea articolului, președintele întreabă, dacă se cere ca articolul incriminat să se cetească și în românește?

Pop Păcurar cere citirea lui în românește.

Procurorul protestează în contra aceleia, ca Pop Păcurar să se exprime în românește, dîcînd că legea prescrie, ca acuzatul și partidele să vorbească în acea limbă, care e limba oficială a respectivei jurisdicțiuni, ear' limba oficială a jurisdicțiunii Clujului e cea maghiară.

Încât privește împiegurarea, că aici sînt și ascultători români, aceasta nu hotărăse, deoarece noi aici nu ținem prelegere, ci cerem pronunțarea sentinței dela curtea cu jurați. Că afară de fel de popor stă, aceea nu se ține nici de tribunal, nici de curtea cu jurați.

Aperatorul I. Coroian: Ilustre d-le președinte! Așa cred, că aici amîndouă părțile sînt în eroare. Pop Păcurar nu de aceea dorește să se cetească cuprinsul articolului, ca se căsuleze publicului prin el, ci numai de aceea, ca aceia dintre domnii jurați, care înțeleg limba română, să poată auzi cuprinsul articolului în originalitatea sa, ca și efectul să fie nemijlocit. Dl procuror însă de aceea e în eroare, deoarece ori-și-cine se poate în ori-și-care limbă apăsă. Pentru aceasta mă rog să se cetească articolul în original.

Președintele dispune citirea articolului în originalul românesc.

Articolul s'a citit prin translatorul regesc Dr. Aurel Isacu.

Articolul incriminat e următorul:

„Kolosvári Közlöny“ urmează a ne da lămuriri asupra politicei preconisate în cercurile guvernamentale față cu „naționalitățile“.

„Am arătat, — dîce oficiosul clujan, — că în ori-și-ce formă s'ar manifesta mișcarea națională, scopul ei final e totdeauna, ca să le asigure venința de sine stare și neatințare unor anumite mase, care vorbesc aceeași limbă și au aceleași obiceiuri.“

Admitem această premisă fără de nici o rezervă: voim și noi Români să ne asigurăm aici în statul ungar cuvenința de sine stare și neatințare pentru dezvoltarea limbei noastre comune și a obiceiurilor noastre naționale.

„Această tendință se manifestă, — urmează oficiosul, — mai întîiu numai pentru păstrarea limbii și a obiceiurilor, apoi în aceea, că se pretinde, — programul din Sibiu, — recunoașterea drept o națiune deosebită în stat.“

Admitem și această premisă: cerem noi Români să fim recunoscuți, ca *popor deosebit*, drept un element constitutiv al statului ungar.

„Ear' după-ce s'a pretins aceasta, — urmează oficiosul, — prezentându-se ocaziune, se alipește de statul vecin înrudit, dacă există unul ca acesta, ear' dacă nu există, cere o deosebită de sine stare și neatințare. Aceste aspirațiuni urmează una după alta cu consecvență, cu care dîna urmează după noaptea.“

Admitem chiar și această premisă, — însă numai cu oare-care rezerve.

Resonamentul oficiosului din Cluj ese la afirmarea terei, că ori-și-ce concesiune ni s'ar face nouă Românilor, vom profita de ea spre a

pregăti cu atât mai virtos unirea noastră cu frații nostri de preste Carpați și înființarea unui mare stat român aici între Dunăre, Nistru și Tisa.

Ne pare un lucru foarte anapod, că asemenea tесе se simt și se discută chiar în diare oficiale, dar' dacă Maghiarii le simt, de sigur, că nu noi sîntem aceia, cărora nu li se cuvine să primească discuțiunea asupra lor.

Oficiosul din Cluj are dreptate, când presupune, că Românii sînt cuprinși de dorința unirii naționale. E foarte firească dorința aceasta, ea a străbătut în masele poporului român chiar mai adînc decum li se pare poate Maghiarilor, și înzadar am tăgădui noi acest adevăr, căci oamenii cuminte tot nu ne-ar crede.

Dela dorința rezultată în mod firesc până la voire e însă o depărtare adeseori nestrăbătută.

Oficiosul din Cluj scapă din vedere, că sîntem înainte de toate oameni, adică ființe rezonabile, care, mai înainte de a voi să-și realizeze dorințele, trebuie neapărat să-și dea seamă, dacă împiegurările îi iartă ori nu.

Și este înverdat pentru tot omul cu mintea întreagă, că o încercare făcută de noi spre a ne uni cu frații nostri, ar fi un act de sinucidere națională.

La un asemenea act numai desperațiunea ne-ar pute împinge.

Și de aceea le dîcem în toate dîile conțetătenilor nostri maghiari: *nu ne împingeți la desperațiune! — nu faceți, ca numai în unirea noastră cu frații nostri de preste Carpați să ne vedem mîntuirea!*

Teoria preconisată în cercurile guvernamentale culminează însă tocmai în idea, că statul trebuie să ne iee ori-și-ce speranță.

Oficiosul din Cluj constată, că Croații nu s'au mulțumit cu pozițiunea ce li s'a asigurat în statul ungar.

„Tot astfel am pățit-o și cu legea pentru naționalități a lui Eötvös, — urmează apoi, — lege, care e o porțiune din ceea-ce li s'a dat Croaților. Credeam, că creînd, din multe considerațiuni, legea pentru naționalități, ne vom crea o țeară constituțională compusă din popoare ce-și cîntă unele altora cîntece de iubire.“

„Și eată care e rezultatul. În loc de a vedea mulțumire, nici odată, în timp de pace, naționalitățile nu s'au înruntat la noi ca acum. Din legea pentru naționalități nu cunoșc bunele noastre intențiuni, ci că ne temem și nu ne simțim destul de tari față cu ele. Mulțumirea a devenit o scîrbăscă scoatere de limbă (nyelvöltögetés) și din recunoașterea toate nopțile în serviciu dumezească și exerciții militare, pregătindu-se de luptă contra noastră.“

„Ce urmează din aceste? „Urmează, că statul ungar în toate amînunțele lui numai maghiar poate să fie și nu poate nici odată să aibă nici un fel de considerațiune pentru naționalități, pentru-că prin aceasta se scade numai pe el însuși.“

Nu aceasta urmează!

Bunele intențiuni ale națiunii maghiare sînt contestate, pentru-că legea „pentru naționalități“ a fost votată de majoritatea maghiară a dietei într-o formulare plină de echivocități și aplicată de guvernul maghiar cu cea mai rușinoasă rea credință. Îi socotim slabi pe Maghiari, pentru-că n'au îndrăsnit a respinge legea și n'au avut în urmă nici curagiul civic de a stărui, ca ea să fie aplicată cu bună credință.

Urmează dar', că legea trebuie corectată și aplicată ca între oameni onesti, căci onoarea națiunii maghiare a fost angațată prin această lege.

Conclusiunea, la care ajunge diarul clujan, Românii nu o vor primi nici odată, conclusiunea aceasta nu poate să ne ducă decît la războiul civil.

A feri societatea română și țeara noastră de sgduirea, spre care ne împinge politica nesocotită a Maghiarilor: eată scopul întregii noastre lucrări.

În vederea acestui scop dăm expresiune adînciei nemulțumiri, de care este agitată întreaga societate română, în vederea acestui scop le spunem Maghiarilor să nu-și facă iluziunea, că cineva în lumea aceasta îi va pute determina pe Români să aibă tragere de inimă pentru statul ungar, cîta vreme ei nu au în el administrațiune românească, jurisdicțiune românească și cea mai deplină libertate de dezvoltare națională, în ve-

derea acestui scop le dîcem Maghiarilor în fiecare di: Înțelegeți-vă cu noi, dați-ne puțința de a susține alăturiarea cu voi statul acesta, care și pentru noi e o garanță de existență națională.

Sînt nise hipocriți aceia dintre frații nostri, care le vor fi vorbind altfel, îi mint cu premeditare, îi împing cu dinadins pe o cale nenorocită, în care nu pot servi decît interesele dușmanilor nostri comuni.

Maghiarii trebuie să-și tragă seamă cu împiegurările, în care trăiesc, să vadă dacă pot realiza idea prefacerii statului poliglot ungar în unul național maghiar și dacă ei singuri pot să susțină statul odată înființat. Și dacă își vor fi tras bine seama, vor înțelege, că mai ales ei au destule și puternice cuvinte de a nu pune în discuțiune naționalitatea pămîntului, pe care ne aflăm, nici naționalitatea statului, pe care împreună îl constituim și numai împreună putem să-l susținem.

Pămîntul acesta nu e nici maghiar nici român: e patria noastră comună.

Să nu vină Maghiarii să ne spună mereu, că e maghiar și numai maghiar, căci îi împing pe Români să facă opintire de a le dovedi, că e românească — ori pustiu.

Aici se nu mergem, dacă sîntem oameni cu mintea întreagă, — mai ales acum se nu mergem, când Slavii se ridică și organizează din toate părțile.“

Urmează discursul de acuză al procurorului.

Revistă politică.

Sibiu, 30 Aprilie st. v.

După-cum se depeșează din București, în negocierile cu privire la convenția comercială a intrat din lipsa informațiunilor o oare-care stagnare, cu toate că acele încă nu s'au întrerupt și Austro-Ungaria n'ar avea nici intenția de a le întrerupe. Informațiunile normative ale guvernului austro-ungar se așteaptă în fiecare di, și sosind aceste, cestiunea învoielii principale asupra înnoirii convenției, se va rezolva fără amănare.

Alegerile pentru scupcina din Sîrbia s'au efectuat. În Aprilie a. c., când prin pacea dela București se părea nu numai a pune capăt resbelului, dar' și sistemului de guvernare de mai înainte, regele Milan s'a simțit îndemnat să ofere poporului o ispășire. Această ispășire formase demisionarea cabinetului Garașanin, al cărui șef a prevenit dealtmintreala totdeauna imperativelor situațiuni. Regele Milan chemă deci pe radicali la guvern, se dovedise însă, că aceștia nici pe departe nu sînt capabili de a guverna și anume nu puteau fi în stare să supoarte criza financiară, care a izbucnit în Sîrbia în urma nefericitului resbel. Numai cu greu a putut Milan să urmeze sfatului lui Garașanin și să se resoalve a se adresa către liberali și a le preda acestora regimul țerii. Risticii n'au putut însă oferi regelui ceea-ce pretindea acesta dela el, adică un bun program de finanțe, ear' Milan nu voia să scie nimic de pretențiunile lui Risticii.

Guvernul și programul aceluia avea acum să primească notificarea poporului prin nouele alegeri pentru scupcina. Acum poporul s'a pronunțat și precum se vede, majoritatea e pentru partidul progresist, al căreia șef e Garașanin. Astfel din grația

regelui Sîrbiei Garașanin are din nou majoritatea și prin urmare guvernul Sîrbiei în mîinile sale.

O oare-care încordare s'a ivit între Vatican și guvernul francez. Vaticanul înscințase pe guvernul francez, că are de gând să înființeze o ambasadă pală la Peking. Guvernul din Paris răspunse, că dacă Papa realizează acest proiect, el își va rechiama agentul diploma-de prelîngă Vetican.

Guvernul spaniol, după cît se pare, e în mare încurcatură; dîile aceste s'a vorbit chiar de crisă și anume de retragerea d-lui Camacho, ministrul de finanțe. Greutățile, de cari se lovesce ministerul liberal sînt de natură financiară. De-un șir întreg de ani, bugetele spaniole nu se echilibrează; cu toate silințele făcute, nici cabinetele conservatoare, nici cele liberale, n'au reușit să acopere cheltuielile cu veniturile obicnuite și în fie-care an a fost anevoie să se recurgă la expediente. Se cheltuieste mult în Spania, dar' se cheltuieste rău. Departamentul războiului de exemplu, deși absoarbe o parte foarte mare din bugetul total și deși de câțiva ani și-a sporit constant cheltuielile, nu poate avea pretențiunea să fi organizat armata și Spania ar fi foarte încurcatură dacă împiegurările ar angagia-o într'un războiu. Marina; cu toate că costă enorm pe fie-care an, e într-o stare tot așa de rea; nu de mult s'a afirmat la tribună, de deputati competenți în materie, că marina spaniolă nu e în stare să pună în mare o escadră solid alcătuită. Actualul ministru de finance vrea să curme această stare de lucruri, reducînd cheltuielile la strictul necesar și tăiînd tot ce e superflu. Din nenorocire, silințele sale au întîlnit rezistență la alți membri ai comitetului; de aici sgomotele de crisă, cari au circulat dîile trecute. Până în sfîrșit, tot e probabil, că va ajunge la înțelegere și pentru prima oară după o lungă perioadă, bugetele spaniole vor fi echilibrate.

Convențiunea comercială cu România.

„Telegraphul“ din București publică în numărul seu de Duminecă în această cestiune următorul prim-articol:

Înainte de a ne resuma, în cestiunea convențiunii comerciale, să notăm o împiegurare, care are mare însemnătate pentru noi și pentru Unguri; voim să vorbim de pozițiunea specială a Transilvaniei.

În mișcarea comercială dintre noi și statul vecin, Transilvania intră pentru o parte foarte mare și ceea-ce e mai mult, se poate dîce, că toată industria acestei țeri își găsește la noi debușeul; legătura e așa de intimă între producțiunea transilvană și consumațiunea românească, încât în momentul când fruntaria noastră s'ar închide, ar trebui să se steargă cu condeiul preste toată industria din Ardeal.

Nu intră în sarcina noastră, diar politic, să intrăm în multe amînunțe; pentru noi e de ajuns să semnalăm faptele importante, acele cari joacă un rol hotărîtor în cestiunea relațiunilor comerciale cu statul vecin. De aceea ne vom mărgini să menționăm numai industriile transilvane, cari nu există, decît mulțumită pieței române de consumațiune.

Astfel de industrii sînt: industria lemnului de construcțiune, cu trei fabrici în Tîrgu-Mureșului, Vințu-de-jos și Zernești; parchete, traverse, lădărie, funărie, străie țerănesci, ciobotărie, hîrtia de imprimat, 3 fabrici mari: Zernești, Petrifalău, St.-Petru; făinărie, care furnizează preste 100 deposite în țeara noastră; spirituri, 32 fabrici numai în raionul camerei de comerț a Brașovului; postavuri și pănuri; saci de iută și cânepă; cărufărie, cu care se ocupă în special sîcuiunea; unturi și brînzărie; sticlărie ordinară, 6 fabrici, în Porumbac, Carțișoara, Bicsat, Avrig, etc.; torturi de lăună, în, cânepă, arniciuri; cîrnăfărie.

Din simpla enumerare a acestor industrii se poate vedea însemnătatea lucrului. Ce se vor face ele în diua, când piața română le va lipsi?

Și fiindcă e vorba să ne socotim șansele și să vedem bine, care e situațiunea fiecăruia, dintre noi și Austro-Ungaria, trebuie să punem această întrebare:

Dacă Ungurii nu vor să fie cumînți și să înțeleagă, că noi nu putem să fim tot jertfa exclusivismului lor neînțeles, vom fi nevoiți să ajungem la această extremitate. Și atunci?

Atunci, fiindcă industria transilvană nu trăiesc, decît prin piața română — ori-cît de neplăcut ar fi, trebuie să o spunem — industria transilvană va fi ruinată.

Deodată se făcu liniște în biserică; din depărtare se auziau urlete de lupi, și preste puțin răsunară nise pași grei prin biserică. Toma trase cu coada ochiului, și vădu, cum aduceau pe o ființă cu figura de om ghemuit și cu picioarele strîmbe. Era acoperită de tot cu o pătură de pămînt negru, ear' mîinile și picioarele lui sîmneau cu nise rădăcini noduroase. El înainta cu anevoie și se împedea în toată clipa. Genele lungi îi ajungeau până la pămînt. Toma băgă cu înfiorare de seamă, că fața îi era întreagă de fier. Îl duseră pe subsuori și-l așezară în fața locului, unde se afla Toma. *)

„Ridicați-mi genele, că nu pot vedea!“ — grăi regele duhurilor pămîntului cu glas înăbușit, — și ceata întreagă alergă, ca să-i ridice genele.

„Nu te uita acolo!“ — îi șopti filosofului un glas tainic.

Dar' el nu se putu stăpîni, ci se uită într-acolo.

„Eată-l!“ — strigă regele duhurilor pămîntului arătînd cu degetul spre el, și întreaga ceată de monstri se repezi asupra filosofului. Cuprins de groază, el cădu cu resufarea oprită la pămînt și își dete de spaimă sufletul.

*) Vorbind despre această ființă, numită în rusese „Vij“, autorul dîce: Vij este în fantasia poporului o ființă monstruoasă, așa numesc oamenii din Rusia-mică pe regele duhurilor pămîntului, ale căruia gene ajung până la pămînt. Întreaga istorie este o legendă populară. N'am voit să fac nici o schimbare în ea, ci o reproduc aproape ne schimbata așa precum am auzit-o.

În clipa aceasta răsuna și cîntatul cocoșilor. Era al doilea cîntat; pe cel dintăiu duhurile pămîntului nu-l auziseră. Cuprinse dar' de spaimă, ele năvăliră spre ușă și spre ferestri, ca să scape cât mai neîntîrziat; nu mai era însă cu puțință; ele rămăseră ca înfipti în ușă și în ferestri.

Venind preotul, rămase încrămenit la vederea unei asemenea profanări a casei lui Dumneșu și nu mai îndrăsnă să facă slujba lui Dumneșu într'un asemenea loc. Biserica rămase dar' pentru toate timpurile în starea aceasta, cu monstri atîrnați de ușă și de ferestri. În curînd ea fu acoperită de tufiș, de buruieni, de mărăcini și de iederă, încât astăzi nimeni nu mai e în stare să o găsească.

* * *

Străbătînd vestea despre aceste întîmplări la Chiev, află în cele din urmă și teologul Calava, ce soarte a avut filosoful Toma și timp de un cîas întreg el rămase cuprins de gînduri grele.

În timpul acesta se petrecuseră schimbări mari. Norocul îi zimbise, căci, terminându-și toate studiile, fu numit paraclisier al uneia din cele mai înalte clopotnițe, și nasul aproape totdeauna îi era într-o stare desnădăjduită, deoarece scările turnului erau foarte rele.

„Ai aflat ce a pățit Toma?“ — îl întrebă Tiberiu Gorobet, care în timpul acesta se făcuse filosof și purta mustață.

„Așa i-a fost rînduit dela Dumneșu!“ — răspunse paraclisierul Calava. — „Să mergem la cărmă; să bem un păhar întru amintirea lui.“

Tîndul filosof, care ținea cu toată căldura unui entusiast la prerogativele sale de student, atât de mult, încât surtucul, pantalonii largi, ba chiar și căciula îi mirosiau a tutun și a rachiu, el nu așteptă să fie pofit din nou.

„Era un om minunat Toma al nostru!“ — grăi paraclisierul, când cărmămarul schiop le aduse a treia cană, — „un minunat om! Și pofim! — se prăpădesce așa fără nici un Dumneșu.“

„Sciu de ce i-s'a întîmplat nenorocirea: pentru-că i-a fost frică; dacă nu i-ar fi fost frică, strigoaica n'ar fi putut să-i facă nici o stricăciune. Trebuie să te crucesci mereu și să scuipi drept pe coada ei, și nu i-ți se întîmplă nimic. O scim aceasta lămurit, căci aici la Chiev sînt strigoi toate babele bătrâne, pe care le vedem în piață.“

Paraclisierul dete din cap. Băgînd însă de seamă, că limba nu-i mai putea scoate nici o vorbă preste buze, se ridică ca un om cuminte ce era și plecă șovăind mereu când la dreapta, când la stînga, ca să-și găsească un adăpost și să doarmă în buruienile dela marginea orașului. Nu uităcu toate aceste vechiul seu obicei și fură o vechitură de talpă, pe care o zări pe una dintre lăvițele cărmăiei.

Nu vom să insistăm aci asupra importanței, ce poate să aibă din punct de vedere politic, acest eveniment, pentru Ungaria: nemulțumirile de astăzi, create de regimul politic excepțional, sub care trăiesc Transilvania, firesc, că nu vor pute, decât să sporească. E destul pentru noi să luăm în considerațiune urmările pe terenul economic și financiar: statul unguresc ar perde prin micșorarea producției transilvane și va perde întreaga economie națională ungară.

Ce se va face cu forțele industriale ale Transilvaniei, aceasta e altă socoteală. Mai mult decât probabil, că ele vor emigra, împreună cu capitalurile, în România.

Cu aceasta am terminat ancheta — superficială se înțelege, dar' atât pe cât ne permiteau puterile să o facem — asupra situației României și Austro-Ungariei în actuala campanie; putem să ne resumăm acum, pentru a sfârși.

Și să dăm pași străinilor.

Există, între Ungaria și Austria o luptă curioasă. Ungaria vrea să aibă monopolul în Austria, în ce privește produsele agricole, cu excluderea tuturor celorlalte state. Austria se desbete din brațele Ungariei, care nu poate să o îndestuleze; în același timp ea caută să-și păstreze de bușul ce-l are la noi pentru industria sa. În total, Austro-Ungaria, preste producțiunea sa proprie, are nevoie de cereale și vite. Ori-ce ar face și ori-ce ar dice, ea nu poate face să dispară această lipsă.

Noi, independenți de experiența trecutului și de tendințele șoviniste ale vecinilor noștri, avem: întâiu, un stock constant de cereale și vite, pentru care ne trebuie de bușuri sigure, în cari legea concurenței comerciale se hotărăscă, ear' nu reaua credință și șovinismul: al doilea avem un număr de industrii, care trebuie protejate; al treilea, avem nevoie, pentru consumațiunea noastră internă, de un șir întreg de produse industriale.

Eată situațiunea respectivă a Austro-Ungariei și României. Mijloc de împăcănune este, nu mai încape vorbă. Dispozițiuni sincere și hotărâte din partea noastră, pentru a ajunge la o convențiune, asemenea sunt. Rămâne ca și partea cealaltă să aibă asemenea dispozițiuni.

Să nu uite însă Austro-Ungarii, o repetăm, că nevoind să cadă la înțelegere lor-și singuri fac rău. Trebuințele de consumație ale Europei întregi nu se micșorează cu un tarif sau cu o șicană; asemenea nici trebuințele piețelor interne austro-ungare. Să nu uite asemenea, că despre Germania o amenință tariful urcat; că spre Rusia drumul îi e închis și că nu-i rămâne decât Orientul. În special, să nu uite statul unguresc, că nevoind să cedeze, sugrumă industria transilvană.

Cu aceasta am încheiat desbaterea în ceștiunea convențiunii comerciale și putem să așteptăm în liniște rezultatul negocierilor începute în capitala noastră.

Sinodul eparchial al diecesei Caransebeșului.

După-ce în Dumineca Tomii s'a oficiat cu asistență numeroasă sânta liturgie prin preasfințitul Episcop diecesan și după chiamarea diuhului sfânt s'a ținut parastas pentru fericitul Arhiepiscop și Metropolit Andreiu, pentru mecenatele Emanuil Gozdsu și pentru răposatul Dimitrie Peța, Dimitrie Hătegan, Dimitrie Miculescu, Ana Alexandrovici și Eufemia Popa născ. Seracin. După aceea deputații sinodali, adunându-se în sala cea mare a comunității de avere locale, trimit o deputațiune la înaltul presidiu sinodal spre a-l invita la deschiderea sinodului.

În scurt timp Preasfinția Sa sosese între strigări de „să trăiască” și deschide ședința prin următoarea cuvântare:

Christos a înviat!

Mult stimaților domni deputați! Vădându-vă întruși de nou la sesiunea a II-a a periodului al 6-lea, vin a vă saluta din inimă cu „bine ați venit”!

Am avut fericirea în sesiunea trecută a vedea reîntorcându-se pacea, dragostea și buna înțelegere între d-voastre. Pre aceste alese și mari virtuți se razimă fericirea omului și a societății întregi. Aceste virtuți, sunt convins, că vă vor conduce și în sesiunea aceasta, ele vor face, ca prin delibărarea și hotărârile d-voastre să contribuți cu toată inima la înaintarea și bunăstarea biserice și neamului nostru mult încercat. În dorința și convingerea aceasta declar sinodul eparchial, sesiunea a II-a, periodul al 6-lea de deschis.

Presidiul provoacă biroul notarial a-și ocupa locul la masa presidială.

La apelul nominal răspund 45 deputați prezenți și prin urmare fiind de față numărul recerut statutar, presidiul declară sinodul capace de a aduce decisiuni valide.

Presidiul aducând la cunoștință, că comisiunea instituită în anul trecut pentru censurarea rapoartelor consistoriale și pregătirea proiectelor de concluse s'a întrunit Joi în 17 Aprilie a. c. și a studiat agende sinodului present, deci pro-

voacă pe președintele comisiei amintite pe Preacuvioșia Sa p. protosincol Filaret Musta a prezenta sinodului actele împreună cu proiectele de concluse ale comisiei.

Se prezintă sinodului și se predau comisiunilor respective, provădute în regulamentul afacerilor interne:

Rapoartele generale ale consistoriului diecesan pentru anul 1885 în afacerile bisericesci, scolare și episcopesci; raportul în cauza arândării protopresbiteratelor; în cauza înființării unui fond pentru ajutorarea văduvelor, și orfanilor rămași după preoții răposati; în cauza comunelor mixte; raport despre devenirea în vâcantă a postului de asesor salarizat la senatul bisericesc, despre alegerile ulterioare a unui deputat preotesc și a unui mirean pentru sinod; budgetul diecesan pro 1887; proiectul în cauza regulării afacerilor economice din metropolia întreagă, raporturi în cauza edificării casei diecesane nr. 480 a tipografiei și librăriei diecesane; a depurării restanțelor de contribuțiune ale sesiunilor parohiale, a colectei întreprinșe pentru ridicarea unui monument pentru în Domnul fericitul Arhiepiscop și Metropolit Andreiu; petițiunea profesorilor dela institutele teologice și pedagogice pentru ridicarea salariilor lor și crearea unui fond de pensii pentru ei.

Presidiul prezintă mai departe cererile mai multor deputați sinodali pentru concediu pe durata sesiunii sinodale, cari concedii se încuviințează, apoi mai multe petițiuni dela preoți, învățători și particulari.

În fine presidiul provoacă comisiunile a-și începe activitatea lor și anunțând ședința următoare pe mâine și în 21 Aprilie la 9 oare, închide ședința.

Cronică.

Sinodul archidiecesan gr-or. 'și-a încheiat activitatea sa ieri seara la 9 1/2 oare.

*

Garnisoană în Abrud. Batalionul XXIII de vânători a plecat în 8 l. c. n. din Murș-Oșorheiu la Abrud, unde va staționa de aci încolo.

*

Incendiu de pădure. În pădurea erarială „Priboi” de lângă Șinca-veche a izbucnit în 29 Aprilie n. un foc mare. S'au prefăcut în cenușă 20 jugere.

*

Regina României s'a îmbolnăvit greu. Prințesa de Wied, maica Reginei, a plecat în grabă la București.

*

Colecte în Ungaria pentru seminarul romano-catolic din București. Cetim în „Pester Lloyd”: La însărcinarea arhiepiscopului din București parohul bisericei catolice maghiare, Stefan György, călătorește prin țeară, spre a face colecte pentru un seminar preotesc romano-catolic în București, și dînsul, sosit în Budapesta, face dintăiu un apel la claritatea locuitorilor catolici din capitală.

*

Convocare. În conformitate cu cele hotărâte de comitetul despărțământului în ședința din 7/19 Aprilie a. c. prin aceasta se convoacă adunarea generală a despărțământului „Reuniunii învățătorilor români gr-or. din tractul Abrudului,” pe zilele de 24, 25 Maiu v. a. c. în comuna Cărpiniș, localitatea scoalei confesionale a bisericei rom. ortodoxe.

Programa.

1. În 24 Maiu, dimineața la 9 oare asistarea la serviciul divin împreună cu chemarea duhului sânt. Deschiderea în biserică a adunării generale prin presidentul reuniunii.
2. Constatarea celor prezenți.
3. Cetirea rapoartelor.
4. Prelegeri practice din studiul religiunii anul întâiu scolar, de învățătorii Aron Cioran și Nicolae Anca, în localitatea scoalei.
5. Reflexiuni, încât prelegerile practice sunt reușite.

După ameați.

6. Continuarea prelegerilor practice, anul II și III scolar, de învățătorii Ioan Lupu, N. Sturđa, Coroiu Solomon și Simeon Dandea.
7. Reflexiunile membrilor reuniunii în ce privește reușirea prelegerilor practice.
8. Alegerea unui membru în comitet în locul dlui Ioan Felea, repășit din statul învățătoresc.

În 25 Maiu a. m.

9. Asistarea în corpore la serviciul divin.
10. Cetirea disertației: „Însemnătatea religiunii,” de învățătorul Alexandru Sava ori Nicolae Mestecan, a cărui lucrare se va judeca a fi mai reușită.
11. Cetirea disertației: „Disciplina scolară,” de învățătorul Teodor Dușa ori Ioan Morar.

După ameați.

12. Cetirea disertației „Folosul lecturii” (la audți), de învăț. Alexandru Sava.
13. Eventuale propuneri.
14. Alegerea unei comisii spre autentificarea procesului-verbal al ședinței din urmă.
15. Închiderea adunării generale prin president.

Domnii învățători sunt rugați a se prezenta într-un număr cât numai se poate de frumos, căci interesul poporului numai astfel se poate câștiga pentru școală, dacă îndeebi învățătorimea va ști și voi, ca să arete, cât de mult este ea pătunsă de soarta școalei și luminarea poporului.

Pentru comitetul despărțământului reuniunii învățătoresci din tractul protopresbiterat al Abrudului.

Abrud, la 23 Aprilie 1886.

Gr. Sina al lui Ión,
president.

Aron Cioranu,
secretar.

Societatea de lectură „Petrul Maior”

a junimei române din Budapesta va serba în 20 Februarie a. 1887 aniversarea jubileului de 25 ani dela înființarea sa. În vederea acestei stări îmbucurătoare junimea română conșcie de viitorul seu, a luat pașii necesari, prin care are să se premieze cel mai bun operat, care va tracta istoricul societății dela înființarea sa până în present.

Spre acest scop societatea exmite următorul

Concurs:

Pentru premiarea celui mai bun operat, care va tracta istoricul societății dela înființarea ei până în present.

1. Premiarea: cel mai bun operat va fi premiat cu 50 fl. v. a.
2. Pot concura toți aceia, cari au fost membri ai societății sau vor fi până în 1 Ianuarie 1887.
3. Termenul ultim al inmanuării operațiunii este 1 Ianuarie 1887.
4. Modul de inmanuare: sub plic fără nume la adresa societății „Petrul Maior” Văciuteza 13. II, 30.
5. Conținutul: pedecile înființării, înființarea, scopul, și în cât s'a ajuns acest scop, cu un cuvânt istoricul societății „Petrul Maior”.
6. Isoare: toate actele, precum și biblioteca societății se pun la dispoziție, dar' nu se pot înstrăina din localul societății pe timp mai îndelungat ca 7 zile, pentru-ca să se poată împărții toți acei, cari ar ave lipsă.
7. Mărimea: aproximativ 5 coale de tipar sau 80 fețe octav.
8. Tipăritura: despre tipărire se va îngriji societ. „Petrul Maior”.
9. Ortografia: să se urmeze ortografia academiei române.
10. Censurarea se va încredința unei comisii de trei onorațori din Budapesta împreună cu doi membri exmiși din sinul societății.

Din ședința comitetului ținută la 6 Maiu a. c. în Budapesta *)

În numele societății:

Dr. Emil de Pușcariu,
preș.

Șerban,
secret.

Representațiune teatrală de diletanți.

Vineri în 2/14 Maiu 1886

se va ține o reprezentațiune teatrală de diletanți în sala dela „Împăratul Romanilor” după următorul program:

I.

Ca două picături de apă.

Comedie într'un act, după franțozesce, tradusă de X.

Persoane:

Papinian, avocat **
Maria, soția lui **
Pălavrescu, liferant **
Elena, soția lui **
Filip, servitor la Papinian **

II.

Pentru ochii lumii

sau

Cum se îmbată lumea cu apă rece.

Comedie în 2 acte de Labiche, tradusă de Virgil Oniț.

Persoane:

Razian, fost cofetar **
Blanca, soția lui **
Cornel, fiul lor, avocat **
Melinescu, medic **
Constanța, soția lui **
Emelina, fiica lor **
Stefan Calin, neguțator **
Sofia, bucatăreasă la Melinescu **
Ana, camerieră la Melinescu **
Berta, camerieră la Razian **
Un bucătar **
Un vânător **
Un tăpăier **
Un servitor — Un harap **

Prețul locurilor: logea mare 4 fl., logea mică 3 fl., cercele 1 fl., stal I. 80 cr., stal II. 60 cr., parter 40 cr.

Bilete de intrare se vînd Joi și Vineri la Librăria archidiecesană și la Institutul tipografic și seara la cassă.

Începutul la 7 1/2 oare seara.

Venitul curat e destinat pentru fondul scoalei de fete cu internat din Sibiu, și pentru reuniunea română de cântări din Sibiu.

Oferte marimonioase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Procese de presă ale „Tribunei”.

(Telegrame originale ale „Tribunei”).

Cluj, 12 Maiu n. (10 oare 30 minute înainte de ameați.) Juriul s'a constituit. După introducerea obicinuită se cetesce actul de acuzare, articolul în traducere și apoi, la cererea juratului Bokros Elek, originalul român. Apărătorul cere cetirea protocolului luat cu Pop

*) Onoratele redacțiuni ale foilor românesci sunt rugate a reproduce acest concurs.

Păcurar. Tribunalul încuviințează cetirea. Vorbesce procurorul.

— (11 oare 5 minute a. m.). Procurorul susține, că în sancțiunea pragmatică nu se hotărăse, că Ardealul să fie autonom. Acusatul dar' ori nu cunoasce legea, ori mistifică; citează legile dela 1848, cărora trebuie să ne supunem, căci ele au fost făcute cu învoirea Românilor și citează trei nume de Români; cere condamnarea lui Slavici, care e adevăratul inspirator al „Tribunei”, pentru-ca legea să nu fie luată în deșert. Urmează apărătorul.

— (11 oare 48 minute a. m.). Apărătorul Coroianu cere, ca jurați să nu vadă în acușări Români, ci concetățeni. Expune apoi, că articolul incriminat nu agitează, ci combate agitațiunea pornită dela Kossuth. Ședința se suspende pe cinci minute, apoi urmează apărarea articolului din partea lui Slavici. Răspunde în urmă procurorul, reamintind încă odată întreaga atitudine a „Tribunei”, care abuzează de libertatea de presă; cere condamnarea în virtutea libertății de presă. Pop Păcurar protestează contra insinuării făcute de procuror, și încheie declarând, că Românii cer drepturi chiar și în virtutea numărului lor. Pertrac-tarea se încheie.

— (1 oară 30 minute d. a.). În procesul al doilea curtea cu jurați a declarat pe Pop Păcurar cu opt voturi vinovat, ear' pe Slavici cu nouă voturi vinovat. Procurorul cere pentru Păcurar patru ani, ear' pentru Slavici trei luni și cheltuielile de proces, cere și nimicirea numerilor din „Tribuna”. Apărătorul Coroianu expune motivele de ușurare. Tribunalul pronunță pentru Păcurar un an închisoare, ear' pentru Slavici o sută florini pedeapsă.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

(De ieri.)

Cluj, *) 11 Maiu n. Procesul de presă al „Tribunei”. Acusatul Pop Păcurar e declarat de vinovat cu 9 contra 3 voturi. Slavici e achitat cu 7 contra 5 voturi. Procurorul de stat propune pentru Pop Păcurar arest de doi ani și jumătate.

(De azi.)

Budapesta, 12 Maiu n. Casa deputaților. S'a sfârșit desbaterea specială asupra proiectului de lege pentru gloate. Iuliu Horváth interpe-lează în afacerea înființării institutului de credit hipotecar pentru Transilvania. Ministrul-president Tisza a răspuns numai decât declarând, că guvernul ia totdeauna în considerație rapoartele economiei rurale deosebite ale Transilvaniei, pentru care la facerea cadastrului se va stabili o dare de pământ mai mică. Nici un deputat transilvan sau ungar nu urmăresce tendențe separatiste. Guvernul și legislativa au cele mai bune dorințe pentru Transilvania, vreau să scutească și să susțină proprietatea fonciară maghiară (!), sunt și gata, dacă ar fi vorba de scăparea Transilvaniei, să aducă jertfe. Dar' înainte de ce guvernul ar apela la legislativă, el ar vră să facă cu puțință ajungerea țintei prin influență binevoitoare asupra institutelor financiare deja existente. Ministrul-president asigură pe interpelantul, că memorandumul așternut de deputații transilvani va fi obiectul unui studiu îngrijit. Horváth declară, că răspunsul ministrului-president nu-l mulțumesc; dînsul stăruie pentru înființarea unui institut financiar separat. Ministrul-president replică, că după experiență un institut nou totdeauna are față cu institute mai vechi o poziție mai grea; dînsul ține să se facă mai nainte încercare cu cele din urmă.

*) A sosit aseară după încheierea diarului.

Redacțiunea.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 18 Maiu a. c. imobilele lui Ladislau Lazar, decătră trib. reg. din Ch.-Oșorheiu, în comuna Dálnok și în 19 Maiu a. c. în comuna Márkosfalva.

— 19 Maiu a. c. imobilele lui Stefan Udvary, decătră trib. reg. din Timișoara, în comuna Rittberg.

— 26 Maiu a. c. mobilele lui Alexandru Risztó decătră executorul jud. din Deva.

Citațiuni:

— Nestor Crișan, a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 18 Maiu a. c. la jud. cerc. din Ciadova.

— Ioan Sabo, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua pe 29 Maiu a. c. la trib. reg. din Seghedin.

Concursuri:

— Un post de scriitor la jud. cerc. din Székelyhid. Concursurile se se trimiță în 4 săptămâni la presidiul tribunalului reg. din Oradea-mare.

— Un post de oficiant-adj. de postă cl. I la direcțiunea postală din Timișoara. Concursurile sunt a se trimite în 3 săptămâni la direcțiunea postală de acolo.

— Un post de oficiant-adj. de postă cl. II la direcțiunea postală din Oradea-mare. Concursurile se se trimiță în 6 săptămâni la direcțiunea postală de acolo.

— Un post de magistru postal în comuna Maros-Szt.-Benedek (com. Albei-infer). Concursurile sunt a se trimite în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

Economic.

Timpul în România. „Vocea Covurluiului” din 27 Aprilie v. scrie următoarele:

Scirile ce ne-au sosit din țeară ne anunță că în multe părți apele au venit mari.

Jiul a debordat și a distrus podul de pe șoseaua Craiova, Calafat precum și podul dela Bucovăț.

Oțelul asemenea a distrus doi stâlpi de telegraf între Caracal și Slatina.

Oltul este mare.

Dunărea este foarte mare.

În județul Neamț ninge în mai multe locații. Pădurile și munții sunt albi ca în mijlocul iernei.

Scirile ce ne-au sosit din țeară ne anunță, că în provinciă timpul a fost rău.

Astfel la Alexandria a plouat torențial. La Gorgova, din județul Tulcea, Călărași și la Buzău, a fost vânt foarte mare.

La Buhuși, județul Neamț, ploaie cu ninsoare.

La Câmpu-Lung, vânt și zăpadă; Drăgășani, ploaie mare; Dorohoiu și Mamorita, ploaie și zăpadă; Ferbinți; județul Ilfov, vânt violent; Mihăileni, din județul Dorohoiu, ploaie cu zăpadă; Moinesci și Ocna, din județul Băcău, ploaie cu zăpadă; Piatra, Iapovița; Pătlăgele (Buzău) zăpadă; Ploesci, ploaie continuă; Predeal, viscol cu zăpadă, Roman, puțină ninsoare cu vânt. Ruși-de-Vede, ploaie torențială; Severin, Ștefănesci (Botoșani), Târgu-Jiu, Târgușor (Prahova), ploaie continuă; Tulcea, ploaie cu furtură; Urziceni nor și vânt violent.

La Sinaia a nins.

Timpul la Iași. „Liberalul” spune: alaltăieri toată ziua a ploat bine; ear’ ieri, 23 Aprilie, scădând temperatura în un mod simțitor a și nins în două restimpuri. Aceasta însă nu ar fi fost nimic, dacă preste noapte nu ar fi înghețat, compromițând roadele pomilor ce se găsesec deja înfloriți, și vătămând unele din sămănături.

A nins de asemenea la Bistrița, Harlău, Horez, Novaci, Rîu-Vadului, Văleni, Câmpu-Lung, Vaslui, Sinaia, Predeal, Buzău, Dorohoi.

Boala între vite în România. În privința mișcării boalelor contagioase între vite, „Monitorul” publică următoarele:

Pesta bovină nu a existat nici într-o parte a țerei dela finele anului 1884;

Febra aftoasă a încetat definitiv dela finele lui August 1885;

Boalele contagioase ivite spontan au fost: rîia la cai în Brăila și în Vâlcea și turbarea bănuită la vite bovine în Putna.

Piața din Sibiu, 11 Maiu. Grân hectolitru 47—80 chilo fl. 5.80 până fl. 6.60, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.60, până fl. 5.40 sêcara 66 până 72 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, orș 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 4.—, ovês 38 până 45 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, melaul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semênță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 11.—, slămina 100 chilo fl. 42.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 44.— până fl. 48.—, sêu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sêu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sêu fl. 46.— până fl. 50.—, săpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fên 100 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.25, spirțul p. 100 l. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vitel 30 până 38 cr., carnea de porc 32 până 36 cr., carnea de berbec — până — cr., onș 10 cu 15 până 18 cr.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 10 Maiu n. s’a notat: unguresci bêtărâni grei 41.— cr. până 42.— cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 45.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 43.— cr. până 44.— cr., marfă țerânească, grea 42.½ cr. până 43.— cr., de mijloc 42.½ cr. până 43.— cr., ușoară 43.— cr. până 44.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., transito ușori 42.— cr. până 43.— cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu.

din 12 Maiu st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.65	vënd.	8.70
Lire turcesci		11.20		11.25
Imperiali		10.20		10.25
Ruble rusesci		1.20		1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 Maiu st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.¼	vënd.	94.¾
Rur. conv. (6%)		86.—		86.½
Acț. de asig. Dacia-Rom.		266.—		267.½
Banca națională a României		1085.—		1183.—
Împr. oraș. București		31.—		33.—
Acț. de asig. Națională		—		—
Credit mob. rom.		—		—
Serisuri fonciere urbane (5%)		82.½		83.½
Schimb 4 luni		—		34.—
Societ. const.		187.½		230.½
Anr.		14.—		14.½

Bursa de Budapesta

din 11 Maiu st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.90
„ „ hârtie „ 4%	95.20
Împrumutul căilor ferate ung.	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.25
Bonuri rurale ung.	105.—
„ „ cu cl. de sortare	105.—
„ „ bânățene-timișene	105.—
„ „ cu cl. de sortare	105.—
„ „ transilvane	105.—
„ „ croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.75
Împrumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Renta de hârtie austriacă	85.10
„ „ argint austriacă	85.30
„ „ aur austriacă	114.40
Losuri austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncei austro-ungare	877.—
„ „ de credit ung.	291.25
„ „ „ austr.	286.60
Argintul	—
Serisuri fonciere ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.—
Galbeni împărătesci	5.92
Napoleon-d’ori	10.02
Mărci 100 imp. germane	61.85
Londra 10 Livres sterlinți	126.35

Bursa de Viena

din 11 Maiu st. n. 1886

Rentă de aur ung. 6%	103.85
„ „ hârtie „ 4%	95.—
Împrumutul căilor ferate ung.	152.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.25
Bonuri rurale ung.	105.20
„ „ cu cl. de sortare	105.10
„ „ bânățene-timișene	105.20
„ „ cu cl. de sortare	105.20
„ „ transilvane	105.20
„ „ croato-slavone	105.20
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.75
Împrumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Rentă de hârtie austriacă	85.30
„ „ argint austriacă	85.45
Rentă de aur austriacă	114.85
Losuri austr. din 1860	138.25
Acțiunile băncei austro-ungare	878.—
„ „ de credit ung.	296.25
„ „ „ austr.	285.70
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d’ori	10.03½
Mărci 100 imp. germane	61.90
Londra 10 Livres sterlinți	126.80

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 15 Aprilie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu		
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Copsa mică	Șeica mare	Loameș	
Viena			7.15	3.15	București			4.50	7.45	Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56			5.50	1.24	
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			9.30	12.50	Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia		11.56	4.27			6.11	1.11	
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			11.11	1.40	Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos		12.20	4.53			6.40	2.32	
P. Ladány	2.20	5.28	5.58	11.40	Brașov			11.44	2.27	Arad	3.37	5.55		Șibot		12.25	5.19			7.03	2.01	
Oradea-mare	4.39	6.41	8.37	1.28	{	6.22			2.55	{	4.00	6.05		Orăștia		1.19	5.41		Sibiu—Copsa mică			
		6.46	9.37	1.52			7.01	3.38	Simeria (Piski)		1.48	6.08		Sibiu	8.16	10.25						
Vărad-Velenceze			9.45	2.—	Feldioara			7.33	4.17	Glogovaț	4.13	6.19		Deva		2.35	6.39		Ocna	8.40	10.46	
Fugyi-Vásárhely				9.59	Apatia			8.01	4.47	Pauliș	4.38	6.46		Branișca		3.04	7.04		Loameș	9.06	11.09	
Mező-Telegd		7.14	10.28	2.34	Agostonfalva			8.45	5.42	Radna-Lipova	4.51	7.—		Ilia		3.36	7.29		Șeica mare	9.35	11.32	
Rév		7.42	11.36	3.18	Homorod			10.10	7.37	Conop	5.10	7.23		Gurasada		3.50	7.41		Copsa mică	9.59	11.52	
Bratca			12.10	3.41	Hașfalău			10.39	8.21	Bérvava	5.38	7.51		Zam		4.25	8.12					
Bucia			12.46	4.01	Sighișoara			10.99	8.21	Soborșin	5.57	8.10		Bérvava		5.09	8.49					
Ciucia		8.31	1.48	4.26	Elisabetopol			11.19	9.05	Zam	6.42	8.58		Conop		5.56	9.29					
Huedin		9.01	3.09	5.08	Mediaș			11.54	9.43	Gurasada	7.14	9.28		Radna-Lipova		6.18	9.49		Cucerdea—Oșorheiu—Reghinul-săs.			
Stana			3.42	5.27	Copsa mică			12.12	10.02	Ilia	7.43	9.53		Pauliș		6.57	10.23	6.14	Cucerdea	2.20	10.00	
Aghiriș			4.12	5.50	Micăsasa			12.37	10.30	Branișca	8.01	10.17		Györök		7.12	10.37	6.30	Cheța	2.51	10.31	
Ghirbău			4.30	6.02	Blaj			12.56	10.50	Deva	8.21	10.38		Glogovaț		7.27	10.52	6.47	Ludoș	3.13	10.53	
Nedeșdu			4.48	6.24	Crăciunel			1.45	11.47	Simeria (Piski)	8.47	11.05		Vințul de jos		7.56	11.18	7.17	M. Bogat	3.23	11.03	
Cluj	{	10.26	7.03	7.03	Teiuș			2.34	12.35	Șibot	9.40	11.55		Alba-Iulia		8.10	11.32	7.32	Cipeu-Iernut	4.04	11.44	
		10.52	7.26	7.26	Aiud			2.55	1.04	Alba-Iulia	10.10	12.24		Teiuș		9.—	12.27		Kerelô-Sz.-Pál	4.20	12.00	
Ghirbău		12.37	8.54	8.54	Vințul de sus			3.17	1.30	Vințul de jos	10.34	12.53		Budapesta		2.39	5.10		Nireșteu	4.44	12.26	
Cucerdea		1.48	9.43	9.43	Uioara			3.24	1.39	Teiuș	11.04	1.22		Viena		6.50	8.16		Copsa mică	5.04	12.46	
Uioara		1.57	9.51	9.51	Cucerdea			3.36	2.07		11.31	1.40					8.16		Oșorheiu	7.43	1.16	
Vințul de sus		2.06	9.58	9.58	Ghirbău			4.11	3.08		12.05	2.24					6.05		Reghinul-săs.	9.35	3.08	
Aiud		2.36	10.24	10.24	Apahida			5.36	5.08	Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea		
Teiuș		3.14	10.59	10.59	Cluj			5.56	5.35	Simeria	11.50	2.33		Petroșeni		6.49	9.33		Reghinul-săs.	4.22	—	
Crăciunel		3.45	11.28	11.28	Nedeșdu			6.16	6.08	Streiu	12.27	3.23		Banița		7.27	10.14		Oșorheiu	6.14	—	
Blaj		4.06	11.44	11.44	Ghirbău			6.37		Hațeg	1.19	3.49		Crivadia		8.06	10.54		Cheța	6.34	12.06	
Micăsasa		4.45	12.18	12.18	Aghiriș			6.53		Pui	2.10	4.40		Pui		8.50	11.37		Nireșteu	6.55	12.27	
Copsa mică		5.40		1.01	Stana			7.08		Crivadia	2.57	5.28		Hațeg		9.18	12.17		Kerelô-Sz.-Pál	7.16	12.51	
Mediaș		6.01	1.22	1.22	Stana			7.34		Banița	2.57	5.28		Streiu		10.16	12.58		Cipeu-Iernut	7.37	1.16	
Elisabetopol		6.40	1.56	1.56	Huedin			7.55	7.14	Petroșeni	3.35	6.07		Simeria		10.53	1.35		M. Bogat	8.07	1.50	
Sighișoara		7.35	2.44	2.44	Ciucia			8.37	7.43		4.04	6.39							Ludoș	8.21	2.04	
Hașfalău		8.01	3.02	3.02	Bucia			8.53		Arad—Timișoara					Timișoara—Arad					Cucerdea		
Homorod		10.05	4.41	4.41	Bratca			9.12		Arad	6.00	8.18		Timișoara		6.02	5.00		Cheța	8.38	2.21	
Agostonfalva		11.02	4.30	4.30	Rév			9.31	8.22	Aradul nou	6.25	8.32		Merczifalva		6.26	5.56		Cucerdea	9.07	2.50	
Apatia		11.37	6.03	6.03	Mező-Telegd			10.06	8.48	Németh-Ságh	6.50	8.51		Orczifalva		6.40	6.07		Simeria (Piski)—Uniedoara			
Feldioara		12.14	6.35	6.35	Fugyi Vásárhely			10.25		Vinga	7.19	9.07		Vinga		6.52	6.32		Simeria (Piski)		6.40	
Brașov	{	1.09	7.14	7.14	Vărad-Velenceze			10.35		Orczifalva	7.38	9.20		Németh-Ságh		7.06	6.53		Cerna		7.01	
		1.50	5.30	5.30	Oradea-mare			10.41	9.13	Merczifalva	7.56	9.32		Aradul nou		7.21	7.24		Uniedoara		7.30	
Timiș		2.48	6.07	6.07	P. Ladány			10.51	9.18	Timișoara	8.42	10.09		Arad		7.53	7.40		Uniedoara—Simeria (Piski)			
Predeal		4.56	7.45	7.45	Szolnok			3.06	12.14	Ghirbău—Turda					Turda—Ghirbău					Uniedoara		
București		9.40	11.45	11.45	Budapesta			6.00	2.10	Ghirbău	10.37	4.16		Turda		8.20	1.41		Simeria (Piski)		10.44	
					Viena			3.—	8.—	Turda	11.04	4.37		Ghirbău		8.41	2.06				11.30	

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.